

ZAPRAVLJENA VLOGA VNANJE POLITIKE USA

ZED. DRŽAVE MNOGO KRIVE
POVEČANJU POLITIČNE IN
EKONOMSKE ZMEDE POSVETU

Ameriški "rojalistični pacifisti" za izolacijo in najmogočnejšo mornarico

Ogromna velesila, ki ne zna porabiti svoje moči
in vpliva v korist sebi in drugim

Ko je predsednik Roosevelt v svojem govoru v Chicagu ob prilikih otvoritev nove objezske ceste predlagal izločenje agresivnih dežel kakor izločenje gobavcev in druge okužene bolnike, je storil veliko napako. Časopisi vse povso so komentirali njegovo pretinja in njegovo razlaganje demokracije ter agresivnosti imperialističnih sil. Vlil je upanje v milijone onih, ki hočejo smrt fašizmu, dasi ne v tolikšni meri, kakor ga je Wilson v svoje pogoje za pravični mir ob koncu svetovne vojne.

Predsednik, ki govori le v svojem imenu

Ameriški plutokratični tisk je omenjeni Rooseveltov govor na vso moč razglasil in ga nato skozi več tednov pobijter uničil ves njegov pomen. Roosevelt sam ni storil nobenega koraka več za "izločenje" gobavcev iz civilizirane družbe. Torijski angleški vladni je bilo to kakor nalašč — češ, čemu se oslanjati na idealista Roosevelta, ki govorja samo v svojem imenu, kajti javno mnenje njegove dežele ni z njim in mu ne bo pomagalo v reševanju mednarodnih sporov med drugimi deželami, niti ne v boju proti agresivnim fašističnim silam. Anglija naj bi razume in svoji vlasti dovolila, da se s fašističnimi diktatorji pobota kakor najboljše in more.

Ameriško javno mnenje je res proti sodelovanju Zed. držav v "pomirjevanju mednarodnih odnosa" — češ, nas se prav nič ne tičejo, ali vsaj toliko ne, da se bi nam umeščanje sploh moglo v čem izplačati.

Ponovitev Wilsonove tragedije

Tako sta Roosevelt in njegov državni tajnik Hull vzličnjuni človekoljubni in mirovni govorom dosegla baš nasproti uinek. Torijska angleška vlada gre zdaj po svojih potih, ki vodijo v ojačanje Hitlerja in Mussolinija. Če Roosevelt noče braniti demokracije še s čem drugim kot s frazami, aka noče v odnosnih s fašističnimi državami ničesar riskirati, čemu naj se bi

Anglija sama postavlja po robu? Tak je argument angleškega premierja Neville Chamberlaina in izgleda, da ga v tem podpira vsa njegova stranka. Tudi njegov odigrani minister vnanjih zadev Anthony Eden je prošlo soboto znova izjavil, da ostane vzliscenoglasjam zvest stranki reakcije, ki je danes na krmilu Anglije tako močno kakor še nobenkrat po vojni.

Prerekanja o politiki Z. D.

Chamberlainovi pristaši odgovarjajo na napade in kritike oponicije, da Anglija sama ne more biti svetovni policij, ampak le skupno z Zed. državami in Francijo. Zed. države noče deliti te odgovornosti, nego le pridigajo, kako se naj svet pobilja. Francija sama pa ni dovolj močna, da se bi Anglia upala z njeno nezdostno pomočjo lotiti take naloge. V tem položaju je Roosevelt prestidž v Evropi jačko padel, kakor je padel Wilsonov po vojni. Komentatorji v Evropi in tu pravijo, da ima predsednik dobre ideje in namene, a ljudstvo je proti njemu, kadar je treba kaj tvegati človeštvo v korist. Ameriški oponicionalci vsem tem vsak po svoje odgovarjajo, da so Zed. države v svetovni vojni prispevale nič koliko in zmagale, toda mar ima človeštvo kaj koristi od tiste zmage? V svoji propagandi zelo logično zatrjujejo, da nič — da so vse dežele na izgubi, najbolj pa še Zed. države, ki so žrtvovale blago, zlato in ljudi, ne da bi bila vojna "za odpravo vojne" res to, za kar so jo zaveznički oglašali, niti ni osvobodila narodov, ne ustvarila pogojev za razoboroževanje in mir.

Izolacija temeljni cilj

Vsi ti ameriški kritiki prošle vojne in Rooseveltovega Hušlogega "internacionalizma" zahtevajo, da se naj Zed. države oprimejo politike izolacije še bolj kot doslej, če smo na varnem, kaj bi hodili za druge po kostanj v ogenj!

(Nadaljevanje na 2. strani.)

Ko je Japonska vzela Mandžurijo, ji je dala "neodvisnost" in spreminila ime v Mančukuo. Hitler se skuša polasti Avstrije s slično "osvobodilno metodo".

RUMUNIJA DOBILA NOVO, "TRAJNO" USTAVO...

Dne 24. februarja je Rumunija dobila novo ustavo. Kralju je poverila absolutno vodstvo nad državo. Nikomur ni dovoljeno propagirati sprememb te ustave. Veljavna mora biti za vse večne čase.

Nova ustava je zelo dolg dokument. Kralj ima končno veljavno pravico odločati, ali je zakon dober ali ne. Polovica poslavcev v višjo zbornico imenuje on. V nižjo zbornico jih volijo razredni interesi: delavi in kmetje skupaj, trgovci in industrialci v svoji liniji, in intelektuale ter profesije v svoji vrsti. Take razpolombe so socialisti propagirali že leta, ampak ne v interesu fašizma, pač pa za protektiviranje posameznih strok v pospeševanje blagostanja skupnosti.

Ko je kralj Karl dal svojo novo ustavo na referendum, je odločil, da mora vsakdo pred volilnimi (vladnimi odborniki) glasovati na glas — to je — javno, z DA ali NE.

Kralj je dobil ogromno večino. Čemu ne? Kdo si sploh upa v taki deželi javno glasovati zoper kralja in njegovo ustavo?

(Nadaljevanje na 5. strani.)

Še ena obravnava proti "starim boljševikom"

Se nikoli v moderni zgodovini ni bilo toliko vodilnih državnikov, vojaških poveljnnikov, urednikov, tehnikov itd., vsi pripadajoči eni in isti vladni stranki, obtoženih velezaje in usmrčenih, kakor se to dogaja prošlih par let v sovjetski Rusiji.

Dva do nedavno slavljeni admirali, sta bila usmrčena. Pred njima osem generalov, med njimi zelo popularen feldmaršal. Tajnih komunističnih internacionale — nekoč vsemogovni car nježne propagande in spletka, je končal življeno pod pečatom izdajalca revolucije. Bivši komesar vnašnjih zadev in pozne vojnih komisar, prvi graditelj rdeče

armade, Leon Trocki, si je končno našel zavetje v Mehki, od kjer se bojuje kolikor največ more, proti Stalinu in njegovemu "terorističnemu izrazu leninizma".

Sovjetska Rusija torej tudi na znotraj nima gladke poti. Pravzaprav je njen pot veliko težavnejše kot pa bi bila, če ne bi bilo toliko zakulisnega boja med onimi, ki so res kaj storili za ustvaritev države, ki jo označujemo za sovjetsko Unijo.

Dne 2. marca se je pričela nova obravnava proti nadaljnemu izdajalcu revolucije in zavezniku fašizma. Tako trdi oboževci. Oboževci so bili še pred nekaj meseci na najodgovornejših mestih sovjetske države, med njimi slovenski komunistični žurnalist Nikolaj Bukharin, državnik in publicist Aleksij Rikov in kakih 20 drugih visokih boljševiških funkcionarjev.

Vsi bodo "likvidirani". Za

Hitlerjeva "diplomatična" ofenziva proti sovjetski Uniji uspeva

Rusija v nevarnosti popolne izolacije in napadov. — Neodkritosrčnost odnosa med njo, Anglijo in Francijo. Zveza med Nemčijo in Poljsko

Josip Stalin je nedavno izjavil, da se Rusija vojni ne bo mogla izogniti. Na zaveznikov kapitalističnih držav ne more računati, čeprav ga ima z nekaterimi sklenjenega že par let, posebno še "nenapadalne pogodbe". Toliko bolj pa se zanaša na delavski razred, ki lahko s sabotažnimi akcijami onemogoči uspeh ofenziv na sovjetska ozemlja.

Nova vloga Anglike

Od kar se je Stalin odločil za vstop v Ligo narodov, je skušal kapitalistične dežele uveriti, da ne goji proti njim nikakih napadnih nakan. Zadovoljen bo, če one pusti Rusijo v miru, da se lahko svobodno razvija. A kmalu je izprevidel, da ji postaja Hitler resno nevaren v Evropi in Japonska v Aziji. Zato se je U. S. S. R. lotila z vso vmeno obroževanja in temu je zdaj vso posvečena. Računati mora s takozvano "protikomunistično zvezo", napenjeno proti nji, v kateri so Nemčija, Italija in Japonska in pridružili se ji tajno in mogoče tudi javno v kratkem Poljska, če ne bo proti tej nameri Poljske vlade opozicija doma prevleka.

Velik udarec varnosti Rusije je zalet angleške vlade k taktiki sprjanjanja in sprave s fašizmom v Italiji in Nemčiji. Od angleških torijev sploh ni bilo nikoli pričakovati kakakega resnega prijateljstva s sedanjim Rusijo, kajti toriji so najmogočnejši steber mednarodnega kapitalizma. Toriji pa bi nikdar dopustili — ako bo v njihovi moči, da nasledi Mussolinija proletarska vlada s socializacijo, niti ne, da se

spremenili taktiko, ne pa značaja. V slučaju civilne vojne v Franciji je težko reči, kdo bi zmagal, kapitalizem ali delavstvo, posebno še, ako bi intervirala Nemčija in Italija. Lahko ugibamo, da bi imel fazisem v teh okolišinah boljše izglede za zmago.

Diplomatične intrige

Dosej je Hitler proti ljudski fronti v Franciji in proti Rusiji le v diplomatični ofenzivi, ki pa mu dobro uspeva. V svojem zadnjem govoru pa je tudi zapretil, da bo pobijal "komunizem" z železom in jekonom in da je Nemčija na tak spopad pripravljena s komurkoli. In Hitler, četudi je go, bezdǎ, ne govorja tjavandan. Njegova armada je moderno opremljena in nemška tehnika je še vedno najboljša na svetu.

Največji uspeh Hitlerjeve diplomacije pa je zveza s Poljsko, ki javno sicer ni še priznana, a obstoji. Ako Poljska ne dopusti, Hitler ne more napasti Rusije — toda v zvezništvu s Poljsko je Rusiji resnično opasan sovražnik. V Aziji ima na svoji strani Japonsko, ki se prav tako privravlja na udar.

Komunisti in delavski razred

Vsled teh negotovih, riskiranih odnosa med sovjetsko diplomacijo iz tira. Ne ve, kam bi se nagnila — in zato (Nadaljevanje na 4. strani.)

AVSTRALIJA V STRAHU PRED JAPONSKO NEVARNOSTJO

Avstralija, ki je šteta za peti kontinent sveta, je bogata na prirodnih bogastvih, pa tudi na puščavah in divjinah. Obljedena je zelo rečko. Na vsakih 10 kv. kilometrov ima komaj 9 prebivalcev. Prebivalcev ima le kakih sedem milijonov. Novih priseljencev noče, ker smatra, da jih ne bi mogla preživljati, ali pa mora da noče tudi iz kakih drugih razlogov. Imperializem pa ne pozna nikakih takih izgovorov, pač pa vzame kar in kjer more. Avstralija, ki je bolj anglosaška kot Kanada, to ve. Zdaj se boji — Japonske. Japonci so blizu in agresivni. Angleži v Avstraliji so se poslužbovali enemu ali drugemu imperializmu.

Avstralija, ki je šteta za peti kontinent sveta, je bogata na prirodnih bogastvih, pa tudi na puščavah in divjinah. Obljedena je zelo rečko. Na vsakih 10 kv. kilometrov ima komaj 9 prebivalcev. Prebivalcev ima le kakih sedem milijonov. Novih priseljencev noče, ker smatra, da jih ne bi mogla preživljati, ali pa mora da noče tudi iz kakih drugih razlogov. Imperializem pa ne pozna nikakih takih izgovorov, pač pa vzame kar in kjer more. Avstralija, ki je bolj anglosaška kot Kanada, to ve. Zdaj se boji — Japonske. Japonci so blizu in agresivni. Angleži v Avstraliji so se poslužbovali enemu ali drugemu imperializmu.

UNIČEVANJE ŽIVIL, KER NI DOVOLJ TRGA ZANJE

Zvezni kongres je nedavno sprejel postavo za vladno omjevanje pridelkov. Ako jih je preveč, jim cena pada in farmarji so na izgubi. Tako tolmačijo danes oni, ki vladajo. Sedanja administracija je kmalu po svojem nastopu v vladu z odborenjem kongresa kupila stotisoč pridelkov in jih uničila, da je ostalim dvignila ceno. Nekatere države kupujejo od farmarjev prekomerni pridelki žita, da pomagajo pridelovalcem in prekupcem do boljših cen. Brazilská vlada je lani uničila več kave, kot pa je bilo izvozene v vse kraje sveta. Bedni ljudje pijejo čorbo, ki ji pravijo kava, a prava kava se uničuje.

In tako vsepošvod. Pridelkov preveč, milijoni in milijoni pa triptično pomanjkanje. V sistemuh, v katerem se prideljuje in producira vse zaradi profita, ne more biti drugače. Uničevanje živil zaradi dobička preneha, kadar se ljudstva odločijo za socialistično gospodarsko uredbo. Tedaj bo pridelovanje in produciranje temeljilo na potrebab ljudstva, da bo za vse vsega zadost. Dobikek, kaj pada, v takih uredbi odpade. Ga tudi nikomur treba ne bo.

PROLETAR

LIST ZA INTERESE DELAVSKEGA LJUDSTVA.

IZHAJA VSAKO SREDO.

Izdaja Jugoslovanska Delavska Tiskovna Družba, Chicago, Ill.

GLASILO JUGOSLOVANSKE SOCIALISTICNE ZVEZE.

NAROCNINA v Zedinjenih državah za celo leto \$3.00; za pol leta \$1.75;

za četr leta \$1.00.

Inozemstvo: za celo leto \$3.50; za pol leta \$2.00.

Vsi rokopisi in oglasi morajo biti v našem uradu najposneje do pondeljka popolne za priobčev v številki tekočega tedna.

PROLETAR

Published every Wednesday by the Yugoslav Workmen's Publishing Co., Inc. Established 1906.

Editor Frank Zaitz.
Business Manager Charles Pogorelec.
Asst. Editor and Asst. Business Manager Joseph Drasler.

SUBSCRIPTION RATES:

United States: One Year \$3.00; Six Months \$1.75; Three Months \$1.00.

Foreign Countries, One Year \$3.50; Six Months \$2.00.

PROLETAR

2301 S. Lawndale Ave. CHICAGO, ILL.

Telephone: ROCKWELL 2864.

Kolektivna varnost pod kapitalizmom fiasco, ker je neizvedljiva

Norman Thomas je v debati s profesorjem Paul Douglasom dne 24. februarja dejal, da je kooperativna družba — to je, sodelovanje vseh dežel v korist skupnosti, pod kapitalizmom nemogoča. S tem je potrdil stari socialistični nauk in resnico, ki je baš v povojnih časih toliko očitna, da jo tudi slepec zlakha otiplje. Profesor Douglas je zagovarjal v debati načelo kolektivne varnosti s stališča, da se naj mu pridružijo tudi Zed. države ter v ta namen sodelujejo z drugimi demokratičnimi deželami po svetu. Načelo kolektivne varnosti je lepo in liga narodov ga je poudarjala dokler se ni skrhalo ob njemu. Paul Douglas, ki ima kot mislec in profesor ekonomije velik sloves, je imel v debati težko stališče. Branič je kolektivno varnost in dokazoval, da se bi morala tudi ta dežela zavzeti za vzajemno jamstvo varnosti vsake države in jo braniti v slučaju napada. Naglašal je posebno Čehoslovaško, po kateri stegnje roke Hitler, in vpraševal Thomasa, ali bo držal križem roke, kadar bo napadena? Ali bo mirno gledal, kako agresivne fašistične sile grabijo kos za kosom in izpodkopujejo demokracijo tla korak za korakom?

Douglas je priznal, da v praksi kolektivne varnosti danes ni — grajal pa je za to dejstvo posebno Zed. države, ker vztajajo pri politiki izolacije, četudi je jasno, da se bodoči svetovni vojni ne bodo mogleogniti. Torej čemu ne rajše pomagati v vzajemni obrambi demokracije in napadenim deželam danes namesto šele ko bo že prepozno? Posebno socialisti bi morali razumeti, da se s politiko izolacije nikam ne pride. Thomas mu je odgovarjal, da so polom "kolektivne varnosti" zakrivile pred vsem demokratične dežele — na prvem mestu Anglija in Francija. Anglija pod vladom torijev noče padec fašizma v Italiji in v Nemčiji in noče lojalistične zmage v Španiji. Kajti če pade Mussolini, kdo ga bo nasledil? Delavska vlada! In ako se strmolgovi Hitlerja, kaj dobi Nemčija potem? Nedvomno tak režim in gospodarski sistem, ob katerem se strese že ob sami pomisli vsak kapitalist. Angleška torijska stranka s svojo vladom noče delavske zmage v Angliji in storila bo tudi vse v svoji moći, da je ne dobi Italija, ne Nemčija in ne Španija.

Kapitalistom v demokratičnih deželah so njihovi interesi prvo v glavno vprašanje, kakor kapitalistom v avtokracijah. Ako uvidijo, da si svojih privilegijev ne morejo več braniti z demokratičnimi sredstvi, so pripravljeni financirati fašistični pokret in se mu podvreči. Zato so kapitalisti v Italiji, v Nemčiji in Španiji ne le odobili fašizem, ampak ga podprtli finančno in moralno s svojimi propagandističnimi sredstvi.

Na kapitalizem Anglije in Francije se torej v obrambi demokracije in v boju proti fašizmu ne moremo zanašati. Za delavski razred vsepotov je potrebno, da to resnico razume in se bori toliko bolj za odpravo sistema, ki je v svoji zavzetosti povzročil človeštvo novo rano — fašizem in pa oboroževanje, kakoršnega svet doslej ni še videl. Dokler si bodo ljudje stali drug proti drugemu oboroženi do zob in kovali napake za osvajalne napade in teroriziranje podjavljenejih ljudstev, ne bo "kolektivne varnosti", pač pa same nevarnosti, ki sikojo iz vseh kotov. Kolektivna varnost dobri pogoje za uresničenje šele v socialistični družbi.

Napadi na "postopače"

Čikaški dnevnik "Tribune" je eden izmed onih listov, ki ob vsaki prilici udarja po "postopačih" in jih smeši. Postopac je "Tribuni" vsakdo, ki je odvisen od relifa in zaposlen pri WPA.

Petiriinštrideset milijonov "varčnih Američanov" hujška proti njim in vladu, češ, vsi ste hrani in vlagali, banke pa so vam vsled vladnega zapravljanja znižale obrestno mero, da prejemate zdaj 400 milijonov dolarjev na leto manj obresti, kakor prej, in ta denar dobi na vaš račun vlaada, zato da ima več za podpiranje postopačev in za nesmiselnajavna dela...

Mnogi verjamemo. Se je veliko takih ljudi, ki misijo, da lahko dobi delo vsakdo, ki mu je do dela.

Stotisoči, ki so na relifu in uposleni pri WPA, bi rajše danes ko jutri šli delati v podjetja, v katerih bi njihova služba ne bila odeta z masko miločine. Ampak če takih služb ni zadost za vse — ako je služb najmanj dvanaest milijonov manj kot pa delavec, jih dvanaest milijonov mora biti brez dela. To je tako enostavno kot da je dvakrat dve štiri. Vzlič temu se s smerenjem "postopačev" in z napadi na potroške za relif in javna dela v reakcionarnih kapitalističnih listih nadaljuje. Siti bogati pisuni ne vedo, kaj se pravi iskati delo mesec za mesecem, leto za letom, in moledovati za relif. Ako pa si to lahko predstavljajo, so njihovi napadi na "postopače" še toliko bolj zločinski.

Pravica, ki ni pravica

Časopisi posedujočega razreda kaj radi povdajajo, da imajo delavci pravico stavkati in tudi piketirati v stavkah. Kadar pa se ustavno zajamčene pravice poslužijo, jih isti časopisi dolže, da kršijo ustavo in tudi oblast tako smatra, zato obsipa stavkarje s plinom, pošilja nanje oboroženo silo, pikete tira v zapore in sodniki jih obsoajo na denarne in zaporne kazni. Krivi so delavci, ker take časopise podpirajo in svoje ignorirajo, politično moč pa poverjajo sovražnikom svojega razreda.

Nihče ni demokraciji v Evropi škodil bolj kot povojna politika francoske in angleške vlade.

FRANK ZAITZ

PETINTRIDESET LET KLUBA ŠT. 1 JSZ

(Nadaljevanje.)

Pionirji in agitatorji

Med prvimi, ki so v slovenski naselbini v Chicagu orali ledino in sejali same socialistično gibanju tu in v drugih koloniah, sta bila Frank Petrich in Ferdinand Peče (za ameriško izgovorjavo se je podpisoval, oziroma se podpisuje Petrice). Njuna tovarša v korespondiranju sta bila Simon Kavčič in Ivan Sular. Pozneje so se uprli v voz mnogi drugi, ki so prišli — ali socialistično vzgojeni že iz starega kraja, ali pa so tu postali socialisti in se tak tudi včlanili. Mlademu pokretu je mnogo pomagala intellektualna Angela Peče, bodisi svojemu možu pri korespondiranju, bodisi z nasveti in razpravah. Pri Pečetovih je bilo več let malo zbirališče slovenskih srodrugov.

Frank Petrich je ostal aktiv do septembra 1923, medtem ko se je Peče umaknil okrog leta 1907. Deloma, ako ne največ, so bili njegovemu odstopu vzrok boji — osobni, družinski in drugačni.

Frank Petrich je imel v klubu razna odborniška mesta, največ pa se je udejstvoval v JSZ kot njen tajnik. Bil je tudi upravnik, in včas nadomestil urednik "Proletarca". S socialističnim gibanjem se je seznanil v raznih avstrijskih in drugih evropskih mestih.

Fred Peče se je v glavnem udejstvoval v klubu v Chicagu. Predsedoval je klubovim sejam, bil na čelu odbora lista "Zore" in veliko agitiral. Dobro je poznal ne le lokalno, nego tudi splošno socialistično gibanje. Dopoljal je splošno omenjen Jakob Anžiček, Frank Aleš, John Bartol, Edward Deles, Filip Godina, Frank Hren, Hans, Mike Kulovec, Mike Keber, Frank Kerže, Etnib Kristan, Frank Lesjak, Anton Lončar, J. Ječmenjak, John Jereb, Fr. Janežič, Ivan Meden, George Mamek, Frank Margolle, Jos. More, Frank Podboy, brata Jože in Jakob Polanšek, Thom Petrich, Izidor Straus, Frank Sava, Math Stichauner, Frank Udovich, Anton Vičič, Jože Zavertnik ml., Frank Zaitz, John Zvanut in več drugih. Etnib Kristan je prišel v klub in k "Proletarcu" septembra 1914 iz starega kraja. Frank Zaitz je prestopal v klub št. 1 iz kluba JSZ v Butte, Montana, oktober 1914. Mnogi omenjeni so delali v klubu skoro od početka, drugi so pristopili ali pa prestopili od drugih klubov ponješa leta.

V letih 1904-14 so delovali v klubu poleg omenjenih Jakob Anžiček, Frank Aleš, John Bartol, Edward Deles, Filip Godina, Frank Hren, Hans, Mike Kulovec, Mike Keber, Frank Kerže, Etnib Kristan, Frank Lesjak, Anton Lončar, J. Ječmenjak, John Jereb, Fr. Janežič, Ivan Meden, George Mamek, Frank Margolle, Jos. More, Frank Podboy, brata Jože in Jakob Polanšek, Thom Petrich, Izidor Straus, Frank Sava, Math Stichauner, Frank Udovich, Anton Vičič, Jože Zavertnik ml., Frank Zaitz, John Zvanut in več drugih. Etnib Kristan je prišel v klub in k "Proletarcu" septembra 1914 iz starega kraja. Frank Zaitz je prestopal v klub št. 1 iz kluba JSZ v Butte, Montana, oktober 1914. Mnogi omenjeni so delali v klubu skoro od početka, drugi so pristopili ali pa prestopili od drugih klubov ponješa leta.

Vzelo bi priljčno prostora, ako bi tu opisal, ne sicer vse članov klubu, ampak vsaj vse aktive člane po zaslужenju. Ob enem bi to opisovanje zatehtalo tudi nemalo časa. Dejstvo je, da je bilo v klubu št. 1 v početku in vsekoč velik odstotek delavnih članov. Uspehi

njhovega dela na agitacijskem

in kulturnem polju so jim spomenik.

Marsikdo je postal poznejne brezbržen. Oni, ki so pristopili, so imeli konfuzne razmere. Je fin dečko — kakor bi rekel Pogorelec, in je bil zmorem pri volji pomagati. Ampak kje pa ni konfuznih razmer? Mar smo jih socialisti povzročili? Ali komunisti? Konfuzija je tu — todej kaj — koga se naj krivi zanjo? Nas gotovo

KOMENTARJI

Na prošli seji kluba št. 1 so pristopili štirje novi člani. Dva — zelo dobra člana — sodrug in sodružica J. Omerza — sta odstopila. Jože je navedel za vzrok odstopa konfuzne razmere. Je fin dečko — kakor bi rekel Pogorelec, in je bil zmorem pri volji pomagati. Ampak kje pa ni konfuznih razmer? Mar smo jih socialisti povzročili? Ali komunisti? Konfuzija je tu — todej kaj — koga se naj krivi zanjo? Nas gotovo

točno so nam pretečeni teden pokradli denar iz puščic in vse oltarne prte s seboj odnesli. Menda zato, da denar povije vanje. Bog jim vse blagoslov, pa tudi povrni." (Am. Slovenec z dne 25. feb.)

All je bilo v puščicah toliko denarja, da je bilo treba praviti? Cemu so ga pustili gospodje v njih toliko časa? Mar jih bi sproti izpraznjevali, kajti še božja niti cerkevni puščic varuje pač pa teče le revne ljudi pred vsem tiste ki dajejo v puščice *

Delavska federacija v Minneapolisu toži komunistični "Daily Worker" za par sto tisoč dolarjev odškodnine. Glavni pravni zastopnik tožiteljev je znani trockistični vodja Albert Goldman. Komunisti v Minneapolisu pa so vložili tožbo proti "raketirjem" na vodstvu unije. In tako se dajejo — v veliko škodo unije — zaradi svojih nasprotujočih se menjenj Rusiji in "stalinizmu". Tudi te vrste boji so olje na ogenj fašistične propagande.

Nekdo poroča da v Pittsburghu in Clevelandu razpravlja o preselitvi "Napreja" v Cleveland. Tiskala naj bi ga Oglarjeva tiskarna. (Tako jo imenuje tisti v Pittsburghu, ki je nam poslal te vrstice.) Dasi je "Naprej" dobil nad tisoč dollarjev podpore, ima vseeno dojak težak boj za obstanek. "Radnički Glasnik" vsled tega apelira na brate Hrvate, da anti-fašistični "Naprej" podprokjeri v kolikor morejo. Tajnik Clevelandske federacije SNPJ je zastopnik "Napreja". Novi predsednik federacije SNPJ v zapadni Pennsylvaniji je istako smatran za pristaša gibanja, ki ga po ovinkih zastopa "Naprej". V Detroitu se je obnovila stará Bartolovičeva trdnjava. Torej "Delavska Slovensija" pod novim imenom in s predragačeno taktiko. Upravnik "Napreja", hrvatski rojak Špoler, je Clevelandčan. On smatra, da bi lahko v Clevelandu dobil veliko sodelavec — posebno se mlačne socialiste — če bi "Naprej" želil iz Pittsburgha v "metropolu". V kolikor so te govorice resnične, ne vem. Raztrošene so in nekaj resnice se jih gotovo drži.

Nekdo poroča da v Pittsburghu in Clevelandu razpravlja o preselitvi "Napreja" v Cleveland. Tiskala naj bi ga Oglarjeva tiskarna. (Tako jo imenuje tisti v Pittsburghu, ki je nam poslal te vrstice.) Dasi je "Naprej" dobil nad tisoč dollarjev podpore, ima vseeno dojak težak boj za obstanek. "Radnički Glasnik" vsled tega apelira na brate Hrvate, da anti-fašistični "Naprej" podprokjeri v kolikor morejo. Tajnik Clevelandske federacije SNPJ je zastopnik "Napreja". Novi predsednik federacije SNPJ v zapadni Pennsylvaniji je istako smatran za pristaša gibanja, ki ga po ovinkih zastopa "Naprej". V Detroitu se je obnovila stará Bartolovičeva trdnjava. Torej "Delavska Slovensija" pod novim imenom in s predragačeno taktiko. Upravnik "Napreja", hrvatski rojak Špoler, je Clevelandčan. On smatra, da bi lahko v Clevelandu dobil veliko sodelavec — posebno se mlačne socialiste — če bi "Naprej" želil iz Pittsburgha v "metropolu". V kolikor so te govorice resnične, ne vem. Raztrošene so in nekaj resnice se jih gotovo drži.

Mimogredo.

Zed. države mnogo krije povejanju zmede po svetu

(Nadaljevanje s 1. strani.)

Istočasno pa zahtevajo, da si zgradimo najmogočnejšo vojno mornarico na svetu, in zračno floto, ki naj bo večja in boljša kot katerakoli druga. Ti "pacifisti" so za mir, a ob enem za tako egromen miliaristični aparatu, ki ne more dovesti drugam kot v vojne konflikte. Samo za obrambo Zed. države ne rabijo tako oborožene sile. To razumejo tudi "rojalistični pacifisti". Ampak oni si misijo: čemu kaj tvegati drugim (deželam) v korist! Le kadar bodo ameriški (naši privatni) interesi ogroženi, tedaj pa planimo v boj za "našo zastavo". In samo v tem pravcu se zdaj giblje vsa uradna in neuradna ameriška vnanja politika.

Ali VESTE? Mehniška socialistična vlada je ubila 13 kmeterov, med temi eno žensko.

Nu, da... to so v "Ameriški Domovini" zapisali kakor se "kataloškemu" listu spodobi. Čudno je le, kje so izostale skozi vse ta leta notice o resnično ubitih tisočerih mučenikih, ki so jih usmrtili "komunisti". ZA KAKRŠNE PISE "A. D."? Nu?

(Dalje prihodnjih.)

"Ameriška Domovina" se je potegnila za sovjetsko Rusijo in zahteva, da naj Zed. države store vso v svoji moči, da jo branijo. To je približno toliko resnično, kakor pravljica, da je "socialistična vlada" v Mehniški ukazala umoriti 13 kmeterov.

"Kruh sv. Antona je prinesel lep znesek." (Iz Am. Slovenca.) "Zalibog, da gre denar kakor kafra." (Citirano iz istega lista v istem dopisu.)

Keglijske župnije sv. Štefana v Chicagu se imenuje "Holy Name Center".

"Ce bi se slučajno kdo fara nov (župnije sv. Štefana v Chicagu) zmotil in šel čez dan med tednom v cerkev, naj ne bo hud, ker je zaklenjena. Ta

bi bil, ako bi imeli dve prireditki druga za drugo. Na vse člane kluba in Save se apelira, kjer je imela na raz

VALERIJAN PDMOGYLYNYJ:

"MESTO"
ROMAN

Poslovenil za "Proletarca" TONE SELISKAR

(Nadaljevanje.)

Medtem pa ga je Zosjka seznanila z dekletom, ki mu je odpričavata. Bila je mlada gospodinja tega doma in vladino ji je poljubil roko.

— Slečite se! je dejala ljubezni. Mi že zdavnaj plešemo.

Ubogal je. Skozi odprta vrata sprejemne sobe je donel glasen plesni motiv, bilo je čutti šelest nog in nerazločno govorjenje.

— Zakaj tako pozno? je zaskrbljeno vprašala Zosjka, ko je gospodinja odšla. Bila sem vznemirjena. Morda si zbolel?

— Ne, popolnoma zdrav sem! je odgovoril.

Ko se je slačil, se je Zosjka pomirila in veselo govorila:

— No, zelo lepo, da si se prikazal. Vsi so zbrani! Ah, kako je veselo! Starše so odpravili in hiše, kajti starši so najbolj dolgočasni ljudje na svetu. Nihče tako ne moti kot starši.

Prijela ga je pod roko, da bi ga peljala v sprejemnico. Stepan pa je odmaknil svojo roko in hladno dejal:

— Počakaj, moram govoriti s teboj!

Obstala je in se začudila njegovemu sruševemu glasu.

— Zosjka... je dejal zategnjeno... včeraj sem ti bedastoče pripovedoval. Priznam vam pomoč. Pozabi na to enkrat za vselej.

Obmolčal je, potem pa mu je pogledala v oči in tiko dejala:

— Saj si sam od sebe vse to natvezil... Ah, naj bo tako, kakor je bilo do sedaj.

Očitek v njenih očeh ga je razbesnil. Razdraženo je zmignil z rameni.

— Ne kakor do sedaj, nikakor ne! Razumeš?

Zosjka je zmajala z glavo in zašepetala:

— To se pravi, da me ne ljubiš —?

— Ne nadleguj me s to tvojo ljubezni! je obupno zakričal. Sit sem te. Pusti me!

In krenil je sam naravnost v sprejemnico. Na pragu je obstal, da si ogleda stanovanje.

Prav gotovo je bilo stanovanje kakega zdravnika, kolikor je mogel presoditi po ilustracijah, ki so bile razmetane po mizicah in po medicinskem duhu v zraku, ki je bil prepojen z dimom tobaka. Stoli in mize so odrični k stenam, da so pridobili prostor za ples.

V sosednji sobi je gorela zasenčena rdeča luč, na levi pa je slišal skozi zaprta vrata žvenket posode in rožljanje jedilnega pribora. Bilo jih je okoli dvajset in takoj je opazil, da so dame v večini. Stirji pari so plesali, drugi so sedeli vzdolž stene, kamor so zrinili ostalo pohištvo. V kotu je igral na klavir mlad jud in ko je vstopil Stepan, ga je opazil z ravnodušnim pogledom strokovnjaka, ki ima opraviti le z rokami.

Ko je tako spregledal vso okolico, se je počno, lahko in z nasmehom približal gospodinji, se ji vladino priklonil in jo prosil, da ga seznaní z gosti.

— A kje je Zosjka? ga je vprašala.

— Ušla je nekam.

Klavir je utihnil, pari so se razšli, torej lahko kar pričnetra. Počasi je obšel z gospodinjo vso sobo, zadržal se poleg zasedenih mizic in odočno izgovarjal svoje ime. Malomarno je gledal moške, ženske pa je ošini z ostrom, vprašajočim pogledom. Vznemirjeno je sledil z vročimi pogledi sleheremu obrazu, njegov gorec pogled se je narahol dotaknil las, lic, vrata, brez pomilovanja je odkrival najmanjše napake prav tako, kakor da mu daje to njegov povrsen ogled neomajeno pravico izbirati. V njegove oči se je strnil pohlepni pogled strasti, ki išče žrtve. Njegov nastop je bil odločen in izvajajoč, telo mu je bilo gibčno in napeto kakor da bi samega sebe na ogled postavljal. Z zadovoljenjem je opazil da je nadkrijeval po lepoti vse mlade goste, ko pa se je spoznal z vsemi, je bil zelo nezadovoljen. Niti ena mu ni ugašala.

— Nisva še bila v rdeči sprejemnici, mu je dejala gospodinja.

— Oprostite!

V rdeči polutemi, kamor je stopil brez sleherne nade, so za mizico na mehkih stolih sedeli trije gostje; dva gospoda in ena dama. Iz vseh sob so nanosili semkaj vse rastline; visok figovec, oleandrovo drevesce, kakteje in ostre trilistnike, tako da je bila soba v tej medli svetlobi kakor nekak tajin-

stven vrt. Po tleh je bila pregrnjena velika preproga kakor mehak mah tega gozda, ki se je tiho upogibal pod nogami in ti s svojim zamoklim šelesom vzbujal občutja. Tukaj, v tem zatišju z medlostjo v zraku, si bil primoran govoriti šepetaje in smerjati se tiso, pridušeno.

Dama je imela umirjen, skoraj negiben podolgovat obraz, ki je v okvirju, pravokotno kratko ostrženih las spominjal na tip iz starodavnih časov. Bil pa je pravilen in spokojen, neizbrisno mlad in svet si svoje lepote ter svečan kakor obraz Egipčank, ki so s pahljačami spremljale faraona. Zato pa so njene oči živele, migotale in se smerjale za vse ostale obraz. Bile so velike, omamne in v tej temi so se svetile kakor zenici divje mačke. Kolikor je mogel razločiti je bila oblečena v temno baržunasto obleko, ki je bila z ozkim trakom speta nad golimi rameni.

Gospodinja je odšla. Stepan si je primaknil stol in sedel med obema gospodoma nej nasproti. Ne da bi počakal, da bi nji namejeni razgovor končali, je dejal neprišiljeno:

— Ta soba je kakor laboratorij fotografija.

— Saj prav fotografa smo pogrešali! je rekla dama.

Po njenih besedah in njenem naglasu je ugajal, da je ugajal.

— Jaz sem, Rika, tudi fotoamater, se je oglašil njen sosed na levi, mlad človek z ženskim obrazom.

— Iz tega odgovora je spoznal, da je gospod njegov tekme.

— Jaz pa sem fotograf-špecialist! je rekel Stepan.

In z mimo odločnostjo je povedal, da je književnik in da je vrlina njegove umetnosti v tem, ker fotografira ženske duše.

— Samo duše? je vprašala.

— Pot k duši pelje skozi telo, je odgovoril.

In z mimo odločnostjo je povedal, da je književnik in da je vrlina njegove umetnosti v tem, ker fotografira ženske duše.

— Samo duše? je vprašala.

— Pot k duši pelje skozi telo, je odgovoril.

— Jaz pa sem fotograf-špecialist! je rekel Stepan.

In z mimo odločnostjo je povedal, da je književnik in da je vrlina njegove umetnosti v tem, ker fotografira ženske duše.

— Samo duše? je vprašala.

— Pot k duši pelje skozi telo, je odgovoril.

— Jaz pa sem fotograf-špecialist! je rekel Stepan.

In z mimo odločnostjo je povedal, da je književnik in da je vrlina njegove umetnosti v tem, ker fotografira ženske duše.

— Samo duše? je vprašala.

— Pot k duši pelje skozi telo, je odgovoril.

— Jaz pa sem fotograf-špecialist! je rekel Stepan.

In z mimo odločnostjo je povedal, da je književnik in da je vrlina njegove umetnosti v tem, ker fotografira ženske duše.

— Samo duše? je vprašala.

— Pot k duši pelje skozi telo, je odgovoril.

— Jaz pa sem fotograf-špecialist! je rekel Stepan.

In z mimo odločnostjo je povedal, da je književnik in da je vrlina njegove umetnosti v tem, ker fotografira ženske duše.

— Samo duše? je vprašala.

— Pot k duši pelje skozi telo, je odgovoril.

— Jaz pa sem fotograf-špecialist! je rekel Stepan.

In z mimo odločnostjo je povedal, da je književnik in da je vrlina njegove umetnosti v tem, ker fotografira ženske duše.

— Samo duše? je vprašala.

— Pot k duši pelje skozi telo, je odgovoril.

— Jaz pa sem fotograf-špecialist! je rekel Stepan.

In z mimo odločnostjo je povedal, da je književnik in da je vrlina njegove umetnosti v tem, ker fotografira ženske duše.

— Samo duše? je vprašala.

— Pot k duši pelje skozi telo, je odgovoril.

— Jaz pa sem fotograf-špecialist! je rekel Stepan.

In z mimo odločnostjo je povedal, da je književnik in da je vrlina njegove umetnosti v tem, ker fotografira ženske duše.

— Samo duše? je vprašala.

— Pot k duši pelje skozi telo, je odgovoril.

— Jaz pa sem fotograf-špecialist! je rekel Stepan.

In z mimo odločnostjo je povedal, da je književnik in da je vrlina njegove umetnosti v tem, ker fotografira ženske duše.

— Samo duše? je vprašala.

— Pot k duši pelje skozi telo, je odgovoril.

— Jaz pa sem fotograf-špecialist! je rekel Stepan.

In z mimo odločnostjo je povedal, da je književnik in da je vrlina njegove umetnosti v tem, ker fotografira ženske duše.

— Samo duše? je vprašala.

— Pot k duši pelje skozi telo, je odgovoril.

— Jaz pa sem fotograf-špecialist! je rekel Stepan.

In z mimo odločnostjo je povedal, da je književnik in da je vrlina njegove umetnosti v tem, ker fotografira ženske duše.

— Samo duše? je vprašala.

— Pot k duši pelje skozi telo, je odgovoril.

— Jaz pa sem fotograf-špecialist! je rekel Stepan.

In z mimo odločnostjo je povedal, da je književnik in da je vrlina njegove umetnosti v tem, ker fotografira ženske duše.

— Samo duše? je vprašala.

— Pot k duši pelje skozi telo, je odgovoril.

— Jaz pa sem fotograf-špecialist! je rekel Stepan.

In z mimo odločnostjo je povedal, da je književnik in da je vrlina njegove umetnosti v tem, ker fotografira ženske duše.

— Samo duše? je vprašala.

— Pot k duši pelje skozi telo, je odgovoril.

— Jaz pa sem fotograf-špecialist! je rekel Stepan.

In z mimo odločnostjo je povedal, da je književnik in da je vrlina njegove umetnosti v tem, ker fotografira ženske duše.

— Samo duše? je vprašala.

— Pot k duši pelje skozi telo, je odgovoril.

— Jaz pa sem fotograf-špecialist! je rekel Stepan.

In z mimo odločnostjo je povedal, da je književnik in da je vrlina njegove umetnosti v tem, ker fotografira ženske duše.

— Samo duše? je vprašala.

— Pot k duši pelje skozi telo, je odgovoril.

— Jaz pa sem fotograf-špecialist! je rekel Stepan.

In z mimo odločnostjo je povedal, da je književnik in da je vrlina njegove umetnosti v tem, ker fotografira ženske duše.

— Samo duše? je vprašala.

— Pot k duši pelje skozi telo, je odgovoril.

— Jaz pa sem fotograf-špecialist! je rekel Stepan.

In z mimo odločnostjo je povedal, da je književnik in da je vrlina njegove umetnosti v tem, ker fotografira ženske duše.

— Samo duše? je vprašala.

— Pot k duši pelje skozi telo, je odgovoril.

— Jaz pa sem fotograf-špecialist! je rekel Stepan.

In z mimo odločnostjo je povedal, da je književnik in da je vrlina njegove umetnosti v tem, ker fotografira ženske duše.

— Samo duše? je vprašala.

— Pot k duši pelje skozi telo, je odgovoril.

— Jaz pa sem fotograf-špecialist! je rekel Stepan.

In z mimo odločnostjo je povedal, da je književnik in da je vrlina njegove umetnosti v tem, ker fotografira ženske duše.

— Samo duše? je vprašala.

</

• • KRITIKUJOČA MNENJA, Poročila in Razprave • •

Prispevki v pomoč lojalistom v Španiji

A. Prezelj poroča v pismu z 20. feb., da je clevelandška federacija SNPJ zbrala do omenjenega dne za ambulanco, ki jo pošlje v Španijo, \$999,54. SNPJ je zbrala do 16. feb. \$3,507,60. Glavni odbor je prispeval na prošli seji iz blagajne \$100, zbral nekaj prispevkov tudi med seboj in večinoma so prispevali v ta namen že večkrat prej. Ob enem je glavni odbor, kakor je poročala "Prosvesha", pozval clevelandško federacijo, da naj zbrani denar raje pošlje uradu SNPJ, od kjer ga bo Vincent Cainkar pospal po običajnem načinu, tam pa naj ga porabijo za potrebsčine, kakršne lojalistične Španija najbolj rabljajo. JSZ je zbrala doslej v pomoč delavski Španiji nad \$1,600. Razposlala je ob pričetku te akcije okrog tisoč pisem društvenim in klubom širom dežele z navodilom, da naj prispevke pošljejo bodisi V. Cainkarju, predsedniku SNPJ, ali pa uradu JSZ. Odpolnili so bili iz obeh teh dveh uradov ameriškega odboru strokovnih unij za pomoč Španiji. Kot že dostikrat poudarjano, si ta takozvanji Dubinskijev odbor ne računa skoro ničesar za svoje stroške, kajti pisarniško delo izvršujejo nameščenci unije ILGW na njene stroške, kampanjsko delo pa vodijo odborniki unij in sodelujočih organizacij, kot sta na pr. JSZ in SNPJ, istotno brez odškodnine.

Rudolph Potocnik.

"Iz urada 'Big Tonyja'."

Oakland, Calif. — "Ameriški družinski koledar" je dobil pri nas jako dober odziv. Ima mnogo sotrudnikov, ki so se v njemu postavili z izbirnimi spisi. To je štiriindvajseti letnik koledarja — zasluga vseh, ki pomagajo z gradivom in z drugimi deli. Urednik se je vsem lepo zahvalil. Pravi, da brez sodelovanja drugih širom dežele ne bi bilo te knjige. Tisti čitalci, ki me osebno poznajo, vedo, da se med nazadnjaki zmerom slabo počutim. Vedno priporočam vsakemu — čitaj napredne liste. Čitaj dobre knjige! Tako smo oiali in uspeli, da imamo pred sabo že 24. letnik Ameriškega družinskega koledarja. Torej vse priznanje naprednjakom, ostalim pa kličem, učite se, čitajte, pa boste tudi vi postali naši tovariši v delu za skupno stvar.

Koledar (namreč naš družinski) izide v Chicagu leta za letom. Ko je dokončan, ga je treba razposlati. In nato razpetačati. Za slednje skrbe zastopniki "Proletarca", tajnici klubov JSZ, naprednjaki, ki so v odborih raznih podpornih društev in drugi priatelji delavskega tiska. Delo razpečavanja je jasno. Kajti kdo bi mogel izdati knjigo leta za letom, če bi morala ostati v tiskarni nerazpolana? In če razposlana, kdo bi kril stroške, ako bi bila nerazprodana? Do-

goslovnik je dobro na svojo stran večine. Potem pride do sposopriema tudi s Fordom. Večini svojih delavcev se ne bo mogel upirati, kadar se zavzamejo za svoje pravice.

Ker bolj malo delamo, imamo toliko več časa za naše kulturne prirede, katerih bo v prihodnjih mesecih v Detroitu morda precej.

Soc. pevski zbor "Svoboda" se pridno vadi za koncert, katerega priredi v nedeljo 13. marca v Slovenskem delavskem domu na 437 So. Liveronoš.

Zelimo, da si rojaki rezervirate dan za poset te našem prireditvi. Celi boste veliko krasni pesni, ki jih bodo predvajali zbori, kvarteti, dueti in solisti. Z obilno udeležbo nam boste pomagali nadaljevati z delom na našem glasbenem polju in ob enem boste imeli prijeten duševni užitek. Zadnje čase si je "Svoboda" pridobila mnogo novih pevskih moči in zato upam, da boste vasi s predvajanjem našega spreda toliko bolj zadovoljni.

Po končanem programu bo zabava v obeh dvoranah. Že med sporedom bo igral orkester devetih godev. Plesna zavaba bo v obeh dvoranah. Torej na svidenje 13. marca.

Rudolph Potocnik.

"Iz urada 'Big Tonyja'."

Oakland, Calif. — "Ameriški družinski koledar" je dobil pri nas jako dober odziv. Ima mnogo sotrudnikov, ki so se v njemu postavili z izbirnimi spisi. To je štiriindvajseti letnik koledarja — zasluga vseh, ki pomagajo z gradivom in z drugimi deli. Urednik se je vsem lepo zahvalil. Pravi, da brez sodelovanja drugih širom dežele ne bi bilo te knjige. Tisti čitalci, ki me osebno poznajo, vedo, da se med nazadnjaki zmerom slabo počutim. Vedno priporočam vsakemu — čitaj napredne liste. Čitaj dobre knjige! Tako smo oiali in uspeli, da imamo pred sabo že 24. letnik Ameriškega družinskega koledarja. Torej vse priznanje naprednjakom, ostalim pa kličem, učite se, čitajte, pa boste tudi vi postali naši tovariši v delu za skupno stvar.

Koledar (namreč naš družinski) izide v Chicagu leta za letom. Ko je dokončan, ga je treba razposlati. In nato razpetačati. Za slednje skrbe zastopniki "Proletarca", tajnici klubov JSZ, naprednjaki, ki so v odborih raznih podpornih društev in drugi priatelji delavskega tiska. Delo razpečavanja je jasno. Kajti kdo bi mogel izdati knjigo leta za letom, če bi morala ostati v tiskarni nerazpolana? In če razposlana, kdo bi kril stroške, ako bi bila nerazprodana? Do-

goslovnik je dobro na svojo stran večine. Potem pride do sposopriema tudi s Fordom. Večini svojih delavcev se ne bo mogel upirati, kadar se zavzamejo za svoje pravice.

Ker bolj malo delamo, imamo toliko več časa za naše kulturne prirede, katerih bo v prihodnjih mesecih v Detroitu morda precej.

Soc. pevski zbor "Svoboda" se pridno vadi za koncert, katerega priredi v nedeljo 13. marca v Slovenskem delavskem domu na 437 So. Liveronoš.

Zelimo, da si rojaki rezervirate dan za poset te našem prireditvi. Celi boste veliko krasni pesni, ki jih bodo predvajali zbori, kvarteti, dueti in solisti. Z obilno udeležbo nam boste pomagali nadaljevati z delom na našem glasbenem polju in ob enem boste imeli prijeten duševni užitek. Zadnje čase si je "Svoboda" pridobila mnogo novih pevskih moči in zato upam, da boste vasi s predvajanjem našega spreda toliko bolj zadovoljni.

Po končanem programu bo zabava v obeh dvoranah. Že med sporedom bo igral orkester devetih godev. Plesna zavaba bo v obeh dvoranah. Torej na svidenje 13. marca.

Rudolph Potocnik.

"Iz urada 'Big Tonyja'."

Oakland, Calif. — "Ameriški družinski koledar" je dobil pri nas jako dober odziv. Ima mnogo sotrudnikov, ki so se v njemu postavili z izbirnimi spisi. To je štiriindvajseti letnik koledarja — zasluga vseh, ki pomagajo z gradivom in z drugimi deli. Urednik se je vsem lepo zahvalil. Pravi, da brez sodelovanja drugih širom dežele ne bi bilo te knjige. Tisti čitalci, ki me osebno poznajo, vedo, da se med nazadnjaki zmerom slabo počutim. Vedno priporočam vsakemu — čitaj napredne liste. Čitaj dobre knjige! Tako smo oiali in uspeli, da imamo pred sabo že 24. letnik Ameriškega družinskega koledarja. Torej vse priznanje naprednjakom, ostalim pa kličem, učite se, čitajte, pa boste tudi vi postali naši tovariši v delu za skupno stvar.

Koledar (namreč naš družinski) izide v Chicagu leta za letom. Ko je dokončan, ga je treba razposlati. In nato razpetačati. Za slednje skrbe zastopniki "Proletarca", tajnici klubov JSZ, naprednjaki, ki so v odborih raznih podpornih društev in drugi priatelji delavskega tiska. Delo razpečavanja je jasno. Kajti kdo bi mogel izdati knjigo leta za letom, če bi morala ostati v tiskarni nerazpolana? In če razposlana, kdo bi kril stroške, ako bi bila nerazprodana? Do-

goslovnik je dobro na svojo stran večine. Potem pride do sposopriema tudi s Fordom. Večini svojih delavcev se ne bo mogel upirati, kadar se zavzamejo za svoje pravice.

Ker bolj malo delamo, imamo toliko več časa za naše kulturne prirede, katerih bo v prihodnjih mesecih v Detroitu morda precej.

Soc. pevski zbor "Svoboda" se pridno vadi za koncert, katerega priredi v nedeljo 13. marca v Slovenskem delavskem domu na 437 So. Liveronoš.

Zelimo, da si rojaki rezervirate dan za poset te našem prireditvi. Celi boste veliko krasni pesni, ki jih bodo predvajali zbori, kvarteti, dueti in solisti. Z obilno udeležbo nam boste pomagali nadaljevati z delom na našem glasbenem polju in ob enem boste imeli prijeten duševni užitek. Zadnje čase si je "Svoboda" pridobila mnogo novih pevskih moči in zato upam, da boste vasi s predvajanjem našega spreda toliko bolj zadovoljni.

Po končanem programu bo zabava v obeh dvoranah. Že med sporedom bo igral orkester devetih godev. Plesna zavaba bo v obeh dvoranah. Torej na svidenje 13. marca.

Rudolph Potocnik.

"Iz urada 'Big Tonyja'."

Oakland, Calif. — "Ameriški družinski koledar" je dobil pri nas jako dober odziv. Ima mnogo sotrudnikov, ki so se v njemu postavili z izbirnimi spisi. To je štiriindvajseti letnik koledarja — zasluga vseh, ki pomagajo z gradivom in z drugimi deli. Urednik se je vsem lepo zahvalil. Pravi, da brez sodelovanja drugih širom dežele ne bi bilo te knjige. Tisti čitalci, ki me osebno poznajo, vedo, da se med nazadnjaki zmerom slabo počutim. Vedno priporočam vsakemu — čitaj napredne liste. Čitaj dobre knjige! Tako smo oiali in uspeli, da imamo pred sabo že 24. letnik Ameriškega družinskega koledarja. Torej vse priznanje naprednjakom, ostalim pa kličem, učite se, čitajte, pa boste tudi vi postali naši tovariši v delu za skupno stvar.

Koledar (namreč naš družinski) izide v Chicagu leta za letom. Ko je dokončan, ga je treba razposlati. In nato razpetačati. Za slednje skrbe zastopniki "Proletarca", tajnici klubov JSZ, naprednjaki, ki so v odborih raznih podpornih društev in drugi priatelji delavskega tiska. Delo razpečavanja je jasno. Kajti kdo bi mogel izdati knjigo leta za letom, če bi morala ostati v tiskarni nerazpolana? In če razposlana, kdo bi kril stroške, ako bi bila nerazprodana? Do-

goslovnik je dobro na svojo stran večine. Potem pride do sposopriema tudi s Fordom. Večini svojih delavcev se ne bo mogel upirati, kadar se zavzamejo za svoje pravice.

Ker bolj malo delamo, imamo toliko več časa za naše kulturne prirede, katerih bo v prihodnjih mesecih v Detroitu morda precej.

Soc. pevski zbor "Svoboda" se pridno vadi za koncert, katerega priredi v nedeljo 13. marca v Slovenskem delavskem domu na 437 So. Liveronoš.

Zelimo, da si rojaki rezervirate dan za poset te našem prireditvi. Celi boste veliko krasni pesni, ki jih bodo predvajali zbori, kvarteti, dueti in solisti. Z obilno udeležbo nam boste pomagali nadaljevati z delom na našem glasbenem polju in ob enem boste imeli prijeten duševni užitek. Zadnje čase si je "Svoboda" pridobila mnogo novih pevskih moči in zato upam, da boste vasi s predvajanjem našega spreda toliko bolj zadovoljni.

Po končanem programu bo zabava v obeh dvoranah. Že med sporedom bo igral orkester devetih godev. Plesna zavaba bo v obeh dvoranah. Torej na svidenje 13. marca.

Rudolph Potocnik.

"Iz urada 'Big Tonyja'."

Oakland, Calif. — "Ameriški družinski koledar" je dobil pri nas jako dober odziv. Ima mnogo sotrudnikov, ki so se v njemu postavili z izbirnimi spisi. To je štiriindvajseti letnik koledarja — zasluga vseh, ki pomagajo z gradivom in z drugimi deli. Urednik se je vsem lepo zahvalil. Pravi, da brez sodelovanja drugih širom dežele ne bi bilo te knjige. Tisti čitalci, ki me osebno poznajo, vedo, da se med nazadnjaki zmerom slabo počutim. Vedno priporočam vsakemu — čitaj napredne liste. Čitaj dobre knjige! Tako smo oiali in uspeli, da imamo pred sabo že 24. letnik Ameriškega družinskega koledarja. Torej vse priznanje naprednjakom, ostalim pa kličem, učite se, čitajte, pa boste tudi vi postali naši tovariši v delu za skupno stvar.

Koledar (namreč naš družinski) izide v Chicagu leta za letom. Ko je dokončan, ga je treba razposlati. In nato razpetačati. Za slednje skrbe zastopniki "Proletarca", tajnici klubov JSZ, naprednjaki, ki so v odborih raznih podpornih društev in drugi priatelji delavskega tiska. Delo razpečavanja je jasno. Kajti kdo bi mogel izdati knjigo leta za letom, če bi morala ostati v tiskarni nerazpolana? In če razposlana, kdo bi kril stroške, ako bi bila nerazprodana? Do-

goslovnik je dobro na svojo stran večine. Potem pride do sposopriema tudi s Fordom. Večini svojih delavcev se ne bo mogel upirati, kadar se zavzamejo za svoje pravice.

Ker bolj malo delamo, imamo toliko več časa za naše kulturne prirede, katerih bo v prihodnjih mesecih v Detroitu morda precej.

Soc. pevski zbor "Svoboda" se pridno vadi za koncert, katerega priredi v nedeljo 13. marca v Slovenskem delavskem domu na 437 So. Liveronoš.

Zelimo, da si rojaki rezervirate dan za poset te našem prireditvi. Celi boste veliko krasni pesni, ki jih bodo predvajali zbori, kvarteti, dueti in solisti. Z obilno udeležbo nam boste pomagali nadaljevati z delom na našem glasbenem polju in ob enem boste imeli prijeten duševni užitek. Zadnje čase si je "Svoboda" pridobila mnogo novih pevskih moči in zato upam, da boste vasi s predvajanjem našega spreda toliko bolj zadovoljni.

Po končanem programu bo zabava v obeh dvoranah. Že med sporedom bo igral orkester devetih godev. Plesna zavaba bo v obeh dvoranah. Torej na svidenje 13. marca.

Rudolph Potocnik.

"Iz urada 'Big Tonyja'."

Oakland, Calif. — "Ameriški družinski koledar" je dobil pri nas jako dober odziv. Ima mnogo sotrudnikov, ki so se v njemu postavili z izbirnimi spisi. To je štiriindvajseti letnik koledarja — zasluga vseh, ki pomagajo z gradivom in z drugimi deli. Urednik se je vsem lepo zahvalil. Pravi, da brez sodelovanja drugih širom dežele ne bi bilo te knjige. Tisti čitalci, ki me osebno poznajo, vedo, da se med nazadnjaki zmerom slabo počutim. Vedno priporočam vsakemu — čitaj napredne liste. Čitaj dobre knjige! Tako smo oiali in uspeli, da imamo pred sabo že 24. letnik Ameriškega družinskega koledarja. Torej vse priznanje naprednjakom, ostalim pa kličem, učite se, čitajte, pa boste tudi vi postali naši tovariši v delu za skupno stvar.

Koledar (namreč naš družinski) izide v Chicagu leta za letom. Ko je dokončan, ga je treba razposlati. In nato razpetačati. Za slednje skrbe zastopniki "Proletarca", tajnici klubov JSZ, naprednjaki, ki so v odborih raznih podpornih društev in drugi priatelji delavskega tiska. Delo razpečavanja je jasno. Kajti kdo bi mogel izdati knjigo leta za letom, če bi morala ostati v tiskarni nerazpolana? In če razposlana, kdo bi kril stroške, ako bi bila nerazprodana? Do-

goslovnik je dobro na svojo stran večine. Potem pride do sposopriema tudi s Fordom. Večini svojih delavcev se ne bo mogel upirati, kadar se zavzamejo za svoje pravice.

Ker bolj malo delamo, imamo toliko več časa za naše kulturne prirede, katerih bo v prihodnjih mesecih v Detroitu morda precej.

Soc. pevski zbor "Svoboda" se pridno vadi za koncert, katerega priredi v nedeljo 13. marca v Slovenskem delavskem domu na 437 So. Liveronoš.

Zelimo, da si rojaki rezervirate dan za poset te našem prireditvi. Celi boste veliko krasni pesni, ki jih bodo predvajali zbori, kvarteti, dueti in solisti. Z obilno udeležbo nam boste pomagali nadaljevati z delom na našem glasbenem polju in ob enem boste imeli prijeten duševni užitek. Zadnje čase si je "Svoboda" pridobila mnogo novih pevskih moči in zato upam, da boste vasi s predvajanjem našega spreda toliko bolj zadovoljni.

Po končanem programu bo zabava v obeh dvoranah. Že med sporedom bo igral orkester devetih godev. Plesna zavaba bo v obeh dvoranah. Torej na svidenje 13. marca.

Rudolph Potocnik.

"Iz urada 'Big Tonyja'."

Oakland, Calif. — "Ameriški družinski koledar" je dobil pri nas jako dober odziv. Ima mnogo sotrudnikov, ki so se v njemu postavili z izbirnimi spisi. To je štiriindvajseti letnik koledarja — zasluga vseh, ki pomagajo z gradivom in z drugimi deli. Urednik se je vsem lepo zahvalil. Pravi, da brez sodelovanja drugih širom dežele ne bi bilo te knjige. Tisti čitalci, ki me osebno poznajo, vedo, da se med nazadnjaki zmerom slabo počutim. Vedno priporočam vsakemu — čitaj napredne liste. Čitaj dobre knjige! Tako smo oiali in uspeli, da imamo pred sabo že 24. letnik Ameriškega družinskega koledarja. Torej vse priznanje naprednjakom, ostalim pa kličem, učite se, čitajte, pa boste tudi vi postali naši tovariši v delu za skupno stvar.

Koledar (namreč naš družinski) izide v Chicagu leta za letom. Ko je dokončan, ga je treba razposlati. In nato razp

Courageous Loyalist Army

Class Distinction Absent; Relationship Between Officers and Men a Happy One

Nothing we saw in Spain surprised us more than the New Army.

In the early days of the war there was really no army at all, in the true sense of the word. A number of workmen and peasants had hastily dropped their tools and offered their lives to the Government in defense of their country. Virtually unarmed, they performed miracles of heroism. They effectively countered Franco's plans for a quick conquest of all Spain.

And so the position remained for many months. The lack of equipment and military experience was all the more serious owing to another difficulty.

The Spaniard is an individualist, and does not readily submit himself to discipline. Even a few days' training behind the lines was looked upon as irksome. The groups and even the individuals who made up the Government forces preferred to fight, not as a superior command ordered, but as they in their own judgment considered best.

It was only their faith and incredible courage, together with the timely arrival of the International Brigade, that saved Madrid at the critical hour.

Out of Nothing

But to-day the situation is startlingly different. In a little over a year, a large army, keen and well disciplined, has been created almost out of nothing.

The process is, of course, not yet complete. But, as a few weeks ago, we watched recruits drilled, officers being trained, and the army in action in the front line trenches, we were deeply impressed with the efficiency and the morale of this newly forged weapon.

As far as it is possible for a layman to judge, the front line trenches that we visited at various points round Madrid were admirably constructed, probably just as well as those of the allied forces in the Great War.

Look-outs, machine gun emplacements, communication trenches, underground refuges, were all very well planned and executed. The officers and men were smartly dressed. The organization of the Commissariat behind the lines was working with perfect smoothness.

It was clear that the slipshot spirit of "manana," putting off to-day what can be done to-morrow, which had been the curse of the old Spain, has been one of the early victims of the war. This changed spirit can be seen in all Government activities, civil as well as military.

School for Soldiers

Perhaps one of the things that impressed us most, although it is not of primary military importance, was a school for soldiers, 50 yards behind the front line trenches.

It was a comfortable room dug into the side of a hill, holding about 20 desks, a blackboard, and all the other paraphernalia of education. There, young peasants, left illiterate by the old regime, were spending their hours off duty.

We were told that they were wonderful pupils, enthusiastically taking advantage of the opportunity, belatedly but so unexpectedly provided them, of learning to read and write like other people.

There are no less than 8,000 of these schools for soldiers in various parts of Spain. They are a product of the practical idealism and great organizing ability of Jesus Hernandez, the Minister of Education, who had spent five years in prison because of his "subversive" activities. He is looked upon as one of the ablest men in the Spanish Cabinet.

It is typical of the spirit of the Government that, even in the stress of a desperate Civil War it is making this gigantic effort to raise the cultural level of the people.

New Discipline

The Spanish army is unlike those we know in capitalist countries. When the war broke out, nearly all the officers of the old army broke their oath of loyalty, and joined Franco.

Thousands of new officers had to be created. Some of these are old non-commissioned officers, but the majority are men who before the war broke out were manual and clerical workers.

Perhaps partly as a result of this absence of class distinction, the relationship between the officers and the men is a happy one. There is none of the stuck up snobbish nonsense that we are accustomed to in this country.

While on duty discipline is strict. The Spaniards have learnt the necessity of subordinating their individualism in order to win battles. But behind the discipline there is a comradeship which exists probably in no other army outside Russia.

Our visit to an establishment where a thousand men are constantly in training to become officers gave us a remarkable insight into the spirit of the new army.

The equipment of the place was excellent—and included incidentally a well-constructed air raid shelter, containing an anti-gas apparatus, and capable of holding the whole personnel of the establishment.

We lunched with these thousand men in a vast hall. Afterwards, we were asked to address them. Shinwell and I spoke on behalf of our delegation. The response which they made to our speeches showed clearly their enthusiasm for the Republic and their determination to win the war, at whatever sacrifice.

I have never before met such emotion. They were clearly resolved not only to defeat Franco, but to banish from their land the exploitation, tyranny and injustice of the old order.

In a few days those thousand men, equipped with the technical knowledge they had learnt at this establishment, would have 30,000 privates under their command.

There are other schools in other parts of Spain turning out similar material. Each officer would add to the inspiration of his men some measure of his own enthusiasm.

If "Non-intervention" permits it to obtain a reasonable quantity of the essential materials of war, rifles, guns, and aeroplanes, an army of hundreds of thousands of men and with such a morale as this cannot be beaten.

And with such an army at its back, when Franco is defeated, the Popular Front Government will have the driving force and the power to build the happier Spain of which the enslaved and downtrodden people have dreamed for centuries.

B. S. In the Tribune, London.

C.I.O. Mass Meeting

Workers from All Industries Invited to Attend

CHICAGO, ILL.—There will be a C.I.O. Mass Meeting for all locals in the Lawndale District, Wednesday, March 9, at 7:30 p. m., at the Sokol Hall, 2619 So. Lawndale Avenue.

With working conditions as bad as they are, the C.I.O. is continuing in gaining more and more recognition. We urge all C.I.O. members and sympathizers to attend this meeting.

Prominent Labor leaders will speak. Leo Krzycki, an Executive Member of the Amalgamated Clothing Workers and a labor leader of long standing will be one of the principal speakers. Others will be John Riffe, Assistant Regional Director of the Steel Workers Organizing Committee, and S. Dalrymple, National President of the United Rubber Workers' Union of America.

We urge our comrades and friends to attend as the admission is free and there will be entertainment and three prominent Labor leaders to address you.

The following organizations are cooperating in arranging this meeting: Amalgamated Clothing Workers, Steel Workers' Organizing Committee, Textile Workers' Organizing Committee, United Auto Workers, United Rubber Workers and Blank Book Workers.

COMMITTEE.

ZARJA'S CULTURAL PROGRAM

CLEVELAND, OHIO—On Saturday night, March 5, the singing society, "Zarja" is sponsoring its Cultural Nite (prosvetni večer) to which it is cordially inviting all friends and sympathizers of the club.

A short program will be presented consisting of the following numbers: duets by Rose Vieie and Jenny Perusek, Katherine Jurman and Frank Elersich, Josephine Turk and Sophie Turkman. Miss Jenny Perusek is a recent addition to our chorus, will render a solo. She has, I am sure you will agree, a fine and beautiful voice and I am sure her debut will be enthusiastically received.

A male octet, composed of T. Podobnik, A. Kukavec, L. Pojsak, F. Elersich, J. Lazar, A. Turkman, A. Dolgan and J. Mackover, will be an

other number on the program. The entire chorus, under the capable direction of Mr. Joseph Krabec, will participate with three selections.

Before and after the program there will be dancing and refreshments. Frank Barbic's orchestra will furnish the dance music and we can assure you in advance that you will enjoy his music to the fullest extent. Awards will be made throughout the evening.

The admission is only 25 cents. The place is the S.N.D. on St. Clair. The date is Saturday evening, March 5. The time, 8 P.M.

Be on hand for the kind of good time that we always have with our folks at affairs like this.

PEACE

By C. M. RUPEL

My heart is leaden in my breast; even the stars seem to be wavering in their firmament.

Empires are crumbling. Men who would be czars,

Drunken with power, contrive new armament.

Men's inhumanity to man has made Martyr and brute, Samaritan and knave,

Justice is sore beset and long delayed.

Distrust and hatred crush the blundering brave.

'Tis hard to say "I am at peace," and yet,

Great is my faith that peace shall yet prevail,

Faith shall make vain the war lord's boast and threat,

We hold Hope's torch, its light must never fail.

YOUR DAILY BREAD

How much do you pay for your daily bread?

A typical retail price is 11 cents a loaf.

But as you go over your grocery bills this week ponder this fact—

The raw materials in an average loaf of bread costs the baking companies 2.6 cents.

By the time you get it at the store, 9 cents has been added to the price.

Such is the crime of another of America's monopolies—the Baking Monopoly, concentrated in the hands of a few giant baking companies.

Some falls are means the happier to rise—Shakespeare.

Our Doings Here and There

By Joseph Drasler

Books

This issue of Proletarec carries a complete list of all our books and pamphlets covering a number of subjects among them the following: Economics, Politics, Socialism, Fiction.

Check over it and if you find the book you've been looking for, send us your order.

Last week we published the price list of all Slovene books we have in stock. In that list you will find the complete works of the foremost American and European Slovene authors—Ivan Cankar, F. S. Finzgar, Ivan Prezelj, Josip Jurčič, Ivan Tavčar, Janez Trdina, Janko Kersnik, Ivan Mošek, Etbin Kristan and others.

Four New Members

Believe it or not, we initiated four new members at the last meeting of Branch No. 1. A very welcome development indeed. We need new members, plenty of them, not only to supplant those who have dropped out

but to push forward towards our goal—a membership of 100. We've been there before, remember.

After a short and snappy business meeting, we discussed two important problems of interest to our membership—first, the Jugoslav Communist weekly "Napred," published in Pittsburgh, Pa., and the new Communist Party Daily, The Midwest Daily Record, published in Chicago.

It is the custom with our Branch to hold a discussion on some current subject after each meeting. A great deal of interest can be stirred up with these discussions, they have educational value and properly pursued, are invaluable in cementing a common, solid understanding among our members.

More of our young comrades should attend the Branch meetings and take in these discussions. As a member, you must make it your business to be informed on the issues confronting us. The way to do it is to attend the meetings.

Crazy As A Bed-Bug

BY LOUIS JARTZ

That bug is getting a bit self-centered. Right now he's putting on airs. He tells me, "Louie, I'm for the intelligentsia . . ."

"Intelligentsia," I interrupted sarcastically.

"Yes, intelligentsia," he continues, "and I'm taking off. See what you can do for yourself."

O. K. "intelligentsia," here goes . . .

There was a lawyer at an annual lodge meeting, Where delegates were being elected for a convention.

This lawyer "intelligentsia," asked for the floor,

Got it, and spoke for the nominees

Of which he was one.

Brothers and sisters, vote for the "intelligentsia."

Only "intelligentsia" know lodge business.

Do not vote for dumb workers.

After all speakers were done and the vote taken; For the result was 503 for a dumb worker,

For the "intelligentsia" 1, making 504 votes in toto.

This same "intelligentsia" featured in a divorce case, In which husband sued wife for unfaithfulness.

She having had a child by another man.

He, by receipts of drafts, was proven faithful.

The "intelligentsia" overwhelms, "200 bucks for such cases."

The dumb party of the first says "O. K."

The case comes to court.

After above evidence and witnessing was given,

The Judge started to say, "Divorce . . ."

But the "intelligentsia" arose and interrupted,

"Here, I have some more evidence . . ."

The court interpreter threatens, "Boš tih!"

The Judge ruled, "Divorce granted."

Immediately following, "intelligentsia" and court interpreter meet.

Interpreter: "Why bring in unnecessary delay?"

"Intelligentsia": "Dammit! I must make an impression For 200 bucks!"

SEARCHLIGHT

By DONALD J. LOTRICH

Branch No. 1 JSF held its regular monthly meeting last Friday night at the Center. After the regular order of business was concluded, we held a short discussion on the problems which confront Socialists and which are the direct result of the Communist change of front by the Communists, we too, are sometimes given concern and we, too, must devote time to combat the false hopes and opinions thus created. At the meeting proper four new members were accepted into the Branch which is a good sign of a pick-up in Socialist activities. Later in the evening a group of us consumed several hours in solving the riddle of Russia and its executions. We discussed all angles of the situation and brought to light the various human elements which enter into the question. Fortunately, we have had with us Comrades who size up the situation from the Trotzky angle and at the same time some of us who don't believe these executions were simply without cause and some reason. It was a lively discussion but without serious effects and less changes of opinion.

And still Jurgis stuck it out! In spite of splitting headaches he would stagger down to the plant and take up his stand once more, and begin to shovel in the blinding clouds of dust. And so at the end of the week he was a fertilizer-man for life—he was able to eat again, and though his head never stopped aching, it ceased to be so bad that he could not work filled with the poison?

And still Jurgis stuck it out! In spite of splitting headaches he would stagger down to the plant and take up his stand once more, and begin to shovel in the blinding clouds of dust. And so at the end of the week he was a fertilizer-man for life—he was able to eat again, and though his head never stopped aching, it ceased to be so bad that he could not work filled with the poison?

We spent the week-end at Nada's (Lodge No. 102, SNPJ) Annual Mask Dance. Our ladies had a very good attendance, a considerable number of whom were masked, and should realize considerable profit. Winner of the first prize at the Mask Ball showed how closely the SNPJ and the Jugoslav Socialist Movement are linked. While the Society is in the 25th year of its Juvenile Department, the Socialist group and Lodge Slavia, No. 1, SNPJ, are 35 years of age this year. So to speak, these various SNPJ units are progressive because the Socialist element has been instrumental in pushing for progress. This ladies' lodge has been indeed, right up with the best of the working class organizations, in promoting the general welfare of their individual members, the cause of the Society which, after all, is the cause of the working class. They deserve to receive just support.

Our comrades report complete satisfaction from the outcome of the Thomas-Douglas debate last Thursday night. Unfortunately, some of us could not attend to hear the arguments due to other pressing matters but we were delighted to learn about the success of the debate. Such debates are of considerable value to the party and its members and should gradually gain new comrades to the Socialist cause.

There has been considerable improvement in the general set-up and line-up of the Socialist Call, our weekly Socialist paper. The new Editor is publishing diverse items which are more readily digested and the comrades in Chicago are struggling to sustain the paper. For that purpose, a